

Bekendtgørelse.

Valglisterne for Thorshavn Kommune til Folketing og Lagting for Aaret 1930 vil henlægges til almindeligt Eftersyn paa Byrådskontoret fra den 1. til den 12. December d. A., begge Dage incl. fra Kl. 9—2 og fra 4—7.

Indsigelse mod Valglisternes Gyldighed maa indgives skriftligt til Byrådet inden den 15. December d. A.

De Indsigelser, som maatte blive gjort mod Valglisterne, vil blive paakendt af Byrådet ved et Møde, der afholdes i Byrådsalen den 27. December d. A., Aften Kl. 8, til hvilket Møde saavel de Personer, der har fremført Anker, som de, mod hvem Indsigelse er gjort, vil blive tilstaaet.

Thorshavn Byraad, den 22. November 1929.

Husholdningsskolen.

11 Dages Kursus for Husmødre beg. 2. Decbr. 40 Kr. Ubemiddl. Halvd. frit.

Skrivmaskinur

selvast oppå sera lagelig avbetalingsvilkor.

Maskinurnar kunnu siggjast og roynast hjá umboðssolumanninum

M. Mørk,
Telf. 233. Tórshavn. Telf. 233.

skinmeistarar á damparum? — Jú; men teir skulu ikki taka prógv, ið gevur atkomu til at vera maskinmeistarar á stórum farma- og ferðabátum, teir fáa bert rétt til at fara fiskidamparar og damparar undir 200 tons. Hinir høgthædda maskinmeistararnir eru ikki lættir at halda í fiskidriftini, teir trúa allir hægrí upp, og eydnast tað at fáa ein at stogga við fiskidriftina, so er tað helst ein, sum okkurt er at. Tygum halda so, at tað er torvur at fleiri taka læggu maskinexamen her? — Ja, absolut!

Hvussu gongst við at fáa lærarahjálpi? Tit eru jú mangir lærarar. Tað gongur væl. Vit hava 3 lærarar við fiskiskiparadeildina: Joen Christiansen, Hans Matras og ein ungan skipara, sum lært hevur her, Daniel Jensen úr Havn. Við Grønlandsdeildina eru: Johan Samuelsen úr Sumbø, sum tók stýrsmannaprógvi her í fjór, Ole Jacob Jensen, Kvívík, sum tók Grønlandsprógvi her í fjór, og eg sjálvur. Við motordeildina og dampmaskinudeildina er bert ein lærari, Fjerbæk-Petersen, hann hevur eisini fysik við stýrsmanninum. Hvussu stórt er ftmatalið um vikuna hjá hvørjum lærara? Tað er ymist. Hitt vanligu ftmatalið er 39 tímar, men Fjerbæk-Petersen hevur 54 tímar fält. Eg havi sjálvur 34 tímar; men so havi eg alla stjórnina, og her er nógv bókföring.

Vit taka fyri samrøðuna og hugsa um hetta mikla skúlastarv, sum í meira enn 30 ár var á góðum privatmannahondum og har okkara fiskidrift yvir øll tey trøngu byrjunarárin, og nú er vaksið upp til eina stóra ríkisfyrirleiku. Á ein hátt er hesin skúlin nú ein hin stórsti í danska ríkinum. 20 næmingar árið runt er meðaltal fyri Bogo navigatiónsskúla, 80—90 fyri Keypmannahavnar. Væl stendur hesin skúlin so nær sum tómur ein part av árinum, men við hesum lagið hevur hann tó okkurt um 60 ársnæmingar.

Færøsk Stenindustri.

Saa naaede vi endelig saa langt, at der er stiftet et Aktieselskab, hvis Opgave er at iværksætte en færøsk Stenindustri med særligt Henblik paa Export. Selskabet blev stiftet i Søndags med en allerede tegnet Aktiekapital paa 25.000 Kroner. Selskabets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer: Amtslæge Heerup, Apotheker Djurhuus og Smedemester S. Z. Arge. Aktieselskabets Navn er »Føroya grótvirkia« (Færøernes Stenindustri) og har Hjemsted i Thorshavn.

Der er sikkert ikke en eneste Færing, der i Dag er i Tvivl om, hvem der har Æren for, at man er naaet til Dannelsen af et Aktieselskab for at udvinde de Værdier, der ligger i den færøske Basalt, og altfor længe har denne Indtægtskilde været fuldstændig urørt. Det eneste positive, der kan henvises til, hvor man har bearbejdet færøsk Sten til Udførsel, er Trapperne paa Kristiansborg, samt Bassinet i Rosengaarden i Tivoli af skaaret Basalt, der blev leveret af Hr. J. A. Arge, der har tillagt sig uvisnelig Fortjeneste i den færøske Stengrube Historie.

Saa langt tilbage i Tiden som for ca. 52 Aar siden stod Hr. J. A. Arge ved Havnepladsen i Aalborg By og var her Øjenvidne til, at der kom store Skibsladninger med Stenmateriale til Havneanlægget fra helt fjerne Steder. Dengang besluttede Hr. Arge, at han vilde vie hele sin Livsgjerning til fremme af en færøsk Stenindustri, saa ogsaa Færingene kunde faa Andel i den Fortjeneste, der kunde opnaas ved Udførsel af Stenmateriale. Vi ved, at Hr. Arge aldrig har veget fra den, for 52 Aar siden fattede Beslutning, men stadig energisk har arbejdet mod Maalet: Oprettelse af Stenindustri med særlig Henblik paa Export. Og vi ved ogsaa, at Hr. Arge har sat meget til paa denne Konto, baade i økonomisk og sundhedsmæssig Henseende. Hr. Arge er ikke ung længer, han er mere en alderende Mand, men merket af Arbejde og Slid som faa, og naar nu den færøske Stenindustri bliver iværksat, bliver det ikke Hr. Arge, der kommer at lede denne Virksomhed, som han viede sin Livsgjerning for at oprette, men andre unge Kræfter, der har faaet deres Uddannelse under Hr. Arges Indflydelse — Hr. J. A. Arge selv maa af Alder og Helbreds-hensyn lægge op. Hvorledes hans Landsmænd og Staten, som han i de senere Aar har arbejdet for, vil lønne Hr. Arge for hans opofrende Arbejde for at skaffe sine Landsmænd endnu en betydelig Indtægtskilde foruden Fiskeriet, vides ikke. Men han har gjort sig fortjent til Paaskønnelse.

Samtidig med at Hr. Arge arbejdede for Stenindustrien har han været en af de mest aktive Kræfter, der har bevirket

Studningur

Jarðabrúk.

Logtingið hefur samtykt at veita seks túsind krónur til ruddingarárbeiði og gyrðing av træðum, keyp av tól og fígging, keyp av handilstóðum o. t.

Bonarbræv um stundning til ruddingarárbeiði og gyrðing og um stundning til tól og fígging mugu sendast landsnevndini innan jól.

Landsnevndin.

at der nu findes Havneanlæg forskellige Steder paa Øerne — foruden Thorshavn.

Hr. Arges yngre Broder, Smedemester S. Z. Arge, i Forbindelse med andre thorshavnske Borgere, der har vist en stor Interesse for Stengruben, har taget Initiativet til Dannelsen af fornævnte Aktieselskab. Smedemester Arge har forestaaet Indtegnings af Aktier og været i København og ført Forhandlinger med fremstaaende Personer, for at undersøge Mulighederne for Afsetning af færøsk Basalt og eventuel Støtte til Iværksættelse af Industrien.

Arbejderens Almanak

22. Aarg. 1930. 22. Aarg. Udgivet af det danske Socialdemokrati.

I et festligt Skrud med Thor Bogelands Omslag, der lyser af Farvelæder, har Arbejderens Almanak meldt sin Ankomst. Kalenderen er forsynet med Friser af H. Bendix. Som Bilagsbilleder medfølger fortræffelige Portrætter af Lyngsie, Vilh. Nygaard og Ministeriet Stauning — Munch.

De underholdende Bidrag er fornøjelige og brogede, saaledes bl. a. en Fortælling af Erling Kristensen: »Skyggen« eller Storm Petersens farvelagte Serie: Af Opfindelsernes Bog. Peter Tutein fortæller om »Grønlands Jule«. Fr. Vedso skriver et meget interessant Kapitel fra Fagbevægelsens Udvikling. Olga Eggers har skrevet en lille hjertevidende Fortælling: »Lille Mor Mare« — og saa — ja, der er mangt og meget endnu, men det er bedst at stifte Bekendtskab med Arbejderens Almanak og købe den. Prisen er Kr. 1,25 og den faas ved Henvendelse til Johs. Guttesen, Thorshavn.

Menneskeskygger.

Den, som ofte er kommet i Berøring med det usædvanlige i Tilværelsen, faar efterhaanden en udpræget Modvilje mod at faa at høre, at der eller der »spøges« det. Der ligger paa en Maade en indre Selvmordelse i den Tanke, at det usædvanlige skulde gentage sig saa ofte, at det ligefrem bliver til en Vane, og i de fleste Tilfælde, naar jeg har skænket de Steder, hvor det spogte, nogen Opmærksomhed, har det vist sig, at der slet ikke skete noget usædvanligt.

Nogle Gange har jeg imidlertid selv paa saadanne været i Stand til at bevinde Hændelser, som maa være forbundne med noget, som vor Fornuft ikke er i Stand til at opfatte. Derimellem mindes jeg især en Oplevelse, som jeg en Nat havde ved den lille hollandske Grænsestation Oudenzaal.

Det var under Verdenskrigen og Togforbindelserne var besværlige. Endelig kom jeg ind paa en Cafe, der skilte med Plads for rejsende. Man sagde til mig, at der var fuld i Gæsteværelserne, saa nær som i et Rum, men der kunde ingen ligge, for det spogte saa forfærdeligt der.

Jeg lo af deres Advarsler og bad om at faa Værelset alligevel. Jeg lod dem vide, at jeg ikke var bange for Aanden, men tilføjede ogsaa, at de eneste Spøgelsier, jeg havde truffet paa, havde været af Kød og Blod, og havde vist sig at have en saelsom Respekt for en Revolver i Haanden paa en god Skytte.

Naar jeg fik mit Værelse, et simpelt Kammer med en Seng, en Stol, en Servante og et vaklende Bord. Elektrisk Belysning var der ikke. Pigen, som viste mig op, stillede et brændende Lys paa Bordet og lagde et andet ved Siden af Stagen.

— Det kan maaske blive nødvendigt, sagde hun med et meget sligende Tønsel.

Hun mente aabenbart, at jeg var mærkerad. Jeg lo af hendes Bemærkning, men jeg mærkede dog, at jeg burde være paa min Post, da jeg saa Udtrykket i hendes Ansigt, da hun med et Kniks trak sig ud af Døren. Det var, som om hun hilste paa en dødsdømt.

For en Sikkerheds Skyld foretog jeg en Undersøgelse af Værelset. Vinduerne laa temmeligt højt over Jorden og var godt lukket til. Foran Døren, som lukkedes op indefter, satte jeg Stolen paa Skraa saadan, at Døren ikke kunde aabnet en Centimeter, uden at Stolen med stort Raabder faldt om paa Gulvet. Det nye, mønstrede Tapet skjulte tydeligt nok ingen Lønder og Væggene lød solide, naar jeg bankede paa dem, den lille Kamin var tom, og igennem Skorstenrøret kunde i det mindste intet Menneske komme. Jeg klædte mig af, lagde Revolveren under Hovedpuden og sov i Løbet af fem Minutter ind som et godt Barn.

Pludselig vaagnede jeg. Jeg kunde ikke klargøre for mig selv, hvad det var, der havde vækket mig. Men jeg havde en Fornemmelse af, at der var noget. Jeg slog Øjnene op. Da for jeg sammen og blev med et lysvaagen. Lyset paa Bordet brændte. Jeg tog Revolveren i Haanden og kastede mig ud af Sengen. Klokken viste præcis seks Minutter over to. Jeg havde altsaa sovet et Par Timer. Men hvem havde tændt Lyset? Vinduerne var ligesaa forsvarligt lukkede indvendigt fra, som da jeg lagde mig. Stolen stod urørt ved døren. En ny Undersøgelse viste, at ingen kunde komme ind nogen anden Vej. Der var ingen under Sengen, ingen under Bordet. Jeg var alene i Værelset!

Maaske huskede jeg fejl. Maaske havde jeg glemt at slukke, skønt jeg syntes at huske, at jeg havde gjort det. Jeg lagde mig atter. Klokken var ti Minutter over to, da jeg lagde mig til at sove igen efter at have slukket Lyset. Jeg havde ikke stort mere end to Timer at sove i. En halv Time tid laa jeg og stirrede ind i Mørket. Men der var intet at se. Intet at høre. Saa lukkedes mine Øjne og jeg faldt i en Halvsomme.

Men pludselig for jeg op ved en ny Fornemmelse af dette ubestemmelige noget.

Lyset paa Bordet var atter tændt. Uret viste tyve Minutter i tre. Dets Tikken var den eneste Lyd, som hørtes. Jeg rejste mig paa Albuen og saa mig omkring i Værelset. Jeg var stadig alene. Dette var for mærkeligt. Jeg var ikke egentlig bange. Men at sove var i alle Fald umuligt nu.

Som jeg laa der og kiggede, fik jeg pludselig Øje paa en gigantisk Menneskeskygge paa Væggen ligeoverfor den, imod hvilken Sengen stod. Det var Skyggen af en Kvinde med en temmelig stor Genstand i Hænden. Den sneg sig sagte henimod Døren. Bevægelsen var vaklende, som om hun gik paa Taa. Men der var ingen i Værelset til at kaste Skyggen.

Pludselig standsede den og vendte sig hastigt om. Lyset blafrede op, og jeg lagde Mærke til, at Skyggenes Bevægelser nøje svarede til Luens Vaklen. Nogle Sekunder blev Skyg-

Hús til sølu.

Nøkur hús í Havn seljast biligani. Lagalig betalingsvilkor.

M. Mørk,
umboðssolamaður.
Telf. 233. Tórshavn. Telf. 233.

Havnar arbeiðmannafelag

heldur aðalfund í felagshúsinum leygardagin 14. decembir í ár kl. 8 s. p.

Dagsskrá:

- 1) Formaðurin greiðir frá felagsstarvinum.
- 2) Stjórnarval.
- 3) Nevndarval (Húsanevndin).
- 4) Uppskot til nýggja lóg.
- 5) Arbeiði umborð á farmaskipi.
- 6) Uppskot um neyðstíð.

Nevndin.

Jólaferðaseðlar

við e/s »Tjaldur« úr Føroyum 18./12. 1929, og aftur 4./1. 1930, kostar:

1. pláss 100 kr.
 2. " 65 kr.
- (fram og aftur).

Kostpeningur má gjaldast báðar vegir.

P. f. Skipafelagið Føroyar,
Tórshavn.

gen staaende. Det var, som om den blev trynget ned, ikke af Byrden, men af en eller anden Sindsbevægelse.

Nu vendte den sig atter og tog nogle løbende Skridt henimod Døren. I samme Øjeblik dukkede en anden Skygge op, mørkere, vældigere. Som en uhyggelig Sky drev den lynsnart op over Loftets hvide Flade, over Rullegardinet og de hvide Florgardiner. Da den gled over til Væggen lige overfor hvor jeg laa, søgte den ned under Taglisten, der brød den, ligesom man kan bøje et Billedkort sammen. Og i det samme tog den uformelige Skyggemasse Form af en Mand. Skyggen af en Mand, men der var ingen til at kaste denne Skygge.

Med et Spring var den henne ved Kvinden og greb hende med den ene Haand i Haaret. Jeg saa den lange Pletning strækkes og spændes. Jeg saa hende falde baglæns. Uden en Lyd. Nu løftede den anden Skygge atter en Haand. Der var en Genstand i den. Men Skyggen deraf gled saa hurtigt op mod Loftet, at jeg ikke kunde afgøre, hvad det var. Saa sænkede Armen igen. Lynsnart, lydløst. Det var netop dette, at der mauglede enhver Appel til Øret, der gjorde dette uhyggelige Skyggespil saa virkeligt.

I det samme gik Lyset ud. Jeg fik fat paa Tændstikkerne og rev en Tændstik. Men inden jeg tændte Lyset, tøvede jeg. Maaske vaagnede jeg først nu. Maaske var det hele en Drøm i Halvsomme. Jeg strakte Haanden frem og følte paa Lyset. Stearinen var flydende, og jeg brændte mig paa den glødende Tænde.

En Hallucination kunde næppe tænkes at give samstemmige Vidnesbyrd fra Syn, Følelse og Lugt, og Øret opfattede kun den Støj, jeg selv frembragte. Det var virkeligt, det jeg havde set. Men hvad var det? Og hvem var det, der kastede de Skygger, som spillede med i den natlige Tragødie? Jeg vilde gerne have haft Svar paa alle disse Spørgsmaal, men da min Tid paa min Maade tilfald mig at gøre Ophold for at anstille en ordentlig Undersøgelse, og da Erfaringen har lært mig ikke at blande mig i noget, som ikke angik mig, fandt jeg det bedst ikke at sige noget, da jeg et Par Timer senere betalte i Skænkestuen og begav mig paa Vej.

Men Pigen lo mistroisk, da jeg paa hendes Spørgsmaal svarede, at jeg havde sovet.